

[Bladt.]

politiske slogan, den kunne f. eks. lyde således: Dette princip gælder dog ikke for arbejderboliger på landet.

Det overrasker mig naturligvis ikke, at loven om egne arbejderboliger er et af de konservatives spareobjekter — det har hr. Thestrup jo fortalt os i en fjernsynsudsendelse — men det forekommer mig, at det havde været mere logisk, hvis man f. eks. havde foreslået hele denne lovgivning ophevet. Her har man altså indtaget det standpunkt, at det er pengene til arbejderboliger, der skal spares, medens det store landbrug fortsat skal kunne opføre boliger efter denne lov.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministren stillede ændringsforslag og indstille mindretallets ændringsforslag til forkastelse.

Niels Eriksen: Ved første behandling af dette lovforslag udtalte jeg på mit partis vegne velvilje over for lovforslaget. Det gjorde jeg, fordi vi i mit parti erkender, at der er fastholdt arbejdskraft i landdistrikterne ved hjælp af denne lovgivning, fordi det herigennem har været muligt at få gode og billige boliger.

Jeg ytrede ønske om, at der fra det beløb, der bygges for for arbejderne regning, blev overført 1 mill. kr. til det beløb, der kan bygges for for ejers regning. Det er naturligt at prøve en overflytning her, for der sker jo strukturændringer i landbruget, således at man i stærkere grad kommer over på tofamiliesbrug, og det er derfor væsentligt, hvis man kan støtte de unge, der får sammenlagt jord eller får til lægsjord, ved at give dem mulighed for at opføre en sådan bolig.

Flertallet i udvalget har imødekommet vore synspunkter vedrørende denne overflytning, og jeg skal derfor anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren under nr. 2 og 3, men at stemme imod de ændringsforslag, der

er stillet af det konservative folkeparti under nr. 1 og 4-8.

Jeg er ked af, at vi ikke i dette spørgsmål, som vi har gjort det i så mange år, har kunnet følges med de konservative. Når jeg tænker på, med hvilken hjertevarme det tidligere fremtrædende medlem her i tinget hr. Fibiger, som jeg har været ordfører sammen med om disse spørgsmål igennem en lang årrække, talte om denne gode lov, så gør det mig lidt ondt, at vi i dag skal skilles og stemme imod nogle ændringsforslag, som efter min opfattelse slet ikke er rigtige i denne forbindelse.

Juul Madsen: I den tid, jeg har været medlem af folketinget, har jeg som alle andre medlemmer af det høje ting bemærket, at det om udlånslove og tilskudslove gælder, at de, når de én gang er sat i kraft og har virket i en årrække, så har en tendens til at køre videre i én uendelighed. Det må imidlertid være rimeligt og saglig rigtigt, at folketinget en gang imellem stopper op og spørger sig selv, om denne eller hin lov, der var rimelig i 30erne og i 40erne, nu også er rimelig i 60erne.

Der er jo en væsentlig forskel på stillingen på landet, på antallet af arbejdere og lønhøjden på landet i forhold til lønhøjden i de øvrige erhverv, forskel fra dengang hr. Bladt var ung — det er jo et par år siden — og til nu. Der er også en himmelvid forskel på disse forhold nu, og så dengang hr. Fibiger afgav sine ordførerskaber. Alene siden 1950 er landbrugets lønninger steget med over 300 pct. plus en hel række tillæg og en forkortet arbejdstid, der jo omsættes i overarbejde til dobbelt pris. Det betyder ganske enkelt, at lønniveauet imellem land og by er udlignet, hvortil kommer, at der har fundet en forskydning sted af arbejdskraften, der bevirker, at landbruget kun beskæftiger en brøkdel af den arbejdskraft, landbruget beskæftigede bare for få år tilbage.

Derfor gav jeg ved første behandling udtryk for tvivl om, hvorvidt det var